

క్రోడిగుడ్డులాంటి ముఖం. కోటేరులాంటి ముక్కు, కలువ రేకులాంటి 'బటెక్స్' కళ్ళు, గోల్డ్ స్పాట్ చాక్లెట్ లాంటి చెక్కిళ్ళు, కుడి చెక్కిలిపై ఆవగింజంత పుట్టుమచ్చ. అబ్బ! ఎంత అందంగా ఉంది కుసుమ కోమలాంగి! నిజంగా ఇటువంటి ఆ పూర్వ సౌందర్య రాశి తన అర్ధాంగి అయితే! సాకంకారే జిలేబి చుట్టూ తిరిగే ఈగల్లా ఆమె చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి బుచ్చిబాబు కళ్ళు.

"నీ పేరేమిటమ్మా?" బుచ్చిబాబు తండ్రి— సీతాపతి అడిగాడు.

"సుబ్బలక్ష్మి."

"వెరీ స్వీట్ నేమ్!" మురిసిపోయాడు బుచ్చిబాబు.

"ఏం చదువుకున్నావు?"

"బి. ఏ."

సుబ్బలక్ష్మి పెద్ద చదువు చదివిందనోరికి

పిళ్ళిదూపల

కోటపూరి
త్రోమోరి
సత్యనారాయణ

బుచ్చిబాబు అక్క సావిత్రీకి ఒక పెద్ద అనుమానం వచ్చి వెంటనే అడిగేసింది — "నీకు వంటావా?" అని.

"వచ్చు."

హమ్మయ్య ఇన్నాళ్ళకీ తన తమ్ముడికి హోటల్ ఫోజనం తప్పతుంది — తృప్తిగా గాలి పీల్చుకొని—

"పాటలొచ్చా?" అని అడిగింది.

"రావండి."

ఇక ఏం అడగలో తోచక —

"అదేమిట్రా బుచ్చీ! అలా చూస్తావు? అమ్మాయి నేమయినా అడుగు" అంటూ తన మోచేత్తో

ప్రక్కన కూర్చున్న బుచ్చిబాబుని డాక్టర్ పొడి చింది సావిత్రీ.

నిద్రలోంచి లేచిన వాడిలా ఉలిక్కిపడి —
“ఇహి, హి, హి! నేనేం అడగను? అమ్మీ నువ్వే అడుగుతున్నావుగా, అడుగు! ...” డాక్టర్ని చేత్తో రాసుకుంటూ అన్నాడు బుచ్చిబాబు.

నిజానికి బుచ్చిబాబుకి సుబ్బలక్ష్మిలో పర్వనల్ గా ఏవేవో, ఎన్నెన్నో మాట్లాడతానని ఉంది. కానీ, ధైర్యంచేసి అడకలేక పోతున్నాడు.

“ఇక లోపలకు తీసుకు వెళ్ళవచ్చు” అన్నాడు సీతాపతి.

“అయినతో కాస్త పర్వనల్ గా మాట్లాడాలి. లోపలికి పంపిస్తారా?” సీతాపతిని అడిగింది సుబ్బలక్ష్మి.

“ఈ రోజుల్లో కుర్రకారుకి ఇదో పాషన్ అయి పోయిందంటే ...” నవ్వుతూ అంటూ బుచ్చిబాబుని వెళ్ళమన్నట్టుగా కళ్ళలో న్నెగ చేశాడు సీతాపతి.

మగవాడై యుండి, తనకి లేని ధైర్యంతో ఆమె అడిగినందుకు సిగ్గుపడ్డాడు ... అయినా, వెంటనే సంతోషించి, సుబ్బలక్ష్మి చేసే లోపలకు వెళ్ళాడు బుచ్చిబాబు.

“కూర్చోండి!” గదిలోకి తీసుకు వచ్చి, కుర్చీ చూపిస్తూ అంది సుబ్బలక్ష్మి.

ఇదేమిటి? పర్వనల్ గా మాట్లాడతాననిచెప్పి, నది మంది ఉన్న గదిలోకి తీసుకువచ్చిందేమిటి? ... పదిమంది అమ్మాయిల వైపు బేలగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు బుచ్చిబాబు.

“ఈయనే నా క్లాబ్ మేంబ్ (క్రికెటర్) అని రాబోతా ముచ్చటగా ఉన్నాడు” అందొక అమ్మాయి.

“ఈవిడ డాక్టరు మాధవి ...” అంటూ ఒక అమ్మాయిని పరిచయం చేసింది సుబ్బలక్ష్మి.

పెళ్ళి, గిళ్ళి కాకుండానే ‘నిర్రతికాణం’ గురించి లెక్కలు చెప్పించడానికా డాక్టరులో పరిచయం చేసింది ... వెంటనే కర్తవ్యం గుర్తుకు వచ్చి—

“ననుస్కారం” అన్నాడు బుచ్చిబాబు.

“వీళ్ళంతా నా క్లాబ్ మేంబ్స్! ... లత, పార్వతి సైమా, తులసి, కృష్ణవేణి, లక్ష్మి ...” అంటూ అందర్నీ పరిచయం చేసింది సుబ్బలక్ష్మి.

అందరికీ ననుస్కారాలు పెట్టేశాడు. వీళ్ళంతా ఎప్పుడు బయటకు పోతారు, ఎప్పుడు సుబ్బలక్ష్మిలో ప్రేమ మాట్లాడదామా అనే ఉబలాటగా ఉంది బుచ్చిబాబుకి.

“మీ క్వాలిఫికేషన్ ఏమిటండి?” అడిగింది డాక్టర్ మాధవి.

“బి. కాం.”

“ఏం చేస్తున్నారు?”

“మున్సిపల్ ఆఫీసులో యు. డి. సి. గా పని చేస్తున్నాను.”

“స్పెక్ట్ పెట్టుకున్నా రేమిటి? చక్కారం ఉందా మీకా?” అంటూ వారనగా బుచ్చిబాబు కళ్ళతోడు తీసి పరీక్ష చేయసాగింది డాక్టర్ మాధవి.

సుబ్బలక్ష్మిలో నవ్వు అంతా గొల్లమన్నారు.

“అబ్బే! అదేం లేదండీ? ...” అంటూ మాధవి దగ్గరున్న కళ్ళతోడు తీసుకోబోతూ అన్నాడు బుచ్చిబాబు.

నంది ... పోబో: జి గోపాలకృష్ణ

“మరి? ... సాడెలాక్కా? ... కళ్ళతోడు బుచ్చిబాబుకి అందనివ్వకుండా దూరంగా జరిగి ఇంకా పరీక్షచేస్తూ అడిగింది మాధవి.

సుబ్బలక్ష్మి — తనక్లాబ్ మేంబ్ అర్థాంగి ప్రెండు కదా — ఏం చదువుకున్నావ్? ఏం చేస్తున్నావని అడిగింది. తను చెప్పేడు. కానీ, పరీక్ష రేమిటా బాబూ? ... అని అనుకోని —

“అబ్బేబ్బే! నా కలువంటి వేం లేవండీ! ... ‘స్టూ’గా పెట్టుకున్నా — అంతే! ...” అంటూ డాక్టర్ మాధవి దగ్గరున్న కళ్ళతోడు లటుక్కున లాగేసుకున్నాడు.

“ఇంత ‘బెల్’ పెట్టించా రేమిటి? బోడకలు ఉందా? ...” అంటూ ‘నర్ర’వ పాంతు మోకలి పై వరకూ లాగింది డాక్టర్ మాధవి.

పాంతు ఎత్తుతుంటే తలుకుట్టిప వాడిలా కలుక్కున కాలు పెక్కెల్తాడు ... కుర్చి చెయ్యి పొద్దుగ్గా ఉండేమో, మోకాలు మీద గట్టిగా తగిలే పరికి — “అబ్బా!” అని మూలుగుతూ మోకాలు పట్టుకున్నాడు బుచ్చిబాబు.

మళ్ళీ గొల్లమన్నారంతా. బుచ్చిబాబు ముఖం మాడిపోయిన చేబోడిలా అయింది.

మనసు అవమానంతో కుతకుత లాడిపోతుంది. కానీ, ఏమీ అనడానికి ధైర్యం చాలడం లేదు.

“ఫోర్ట్ ఎటాక్, షుగర్ కంప్లెంట్స్ ఉన్నా ఏమో ఒక సారి చెక్ చేయండి డాక్టర్!...” అంది సుబ్బలక్ష్మి.

“అబ్బే! నా కలువంటి జబ్బులేం లేవండీ!...” అన్నాడు కుర్చీలోంచి లేచిపోతూ.

“ఛా ... లేవకండి! ... అయినా మాకు కొన్ని

అనుమానాలుంటాయి కదండీ!” అంటూ బుచ్చిబాబుని కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి, “ఛా, చెక్ చేయండి, డాక్టర్!” అంది సుబ్బలక్ష్మి.

స్వైతన్యపులో పరీక్ష చేయసాగింది డాక్టర్ మాధవి.

మళ్ళీ అమ్మాయిలంతా గొల్లమన్నారు. మయ సభలో దుర్యోధనుడులా ఫీలయ్యాడు.

బుచ్చిబాబు. అవమానంతో ముఖం దేంజర్ లైటులా ఉంది.

“పర్వనల్ గా మాట్లాడతానని తీసుకోచ్చి, ఈ పరీక్ష రేమిటండీ? ...” సుబ్బలక్ష్మిని సీరియస్ గా అడిగాడు బుచ్చిబాబు — ఇందాకట్టుంచీ లేని ధైర్యం ఇప్పు డెలా వచ్చిందో?

“మేం మిమ్మల్ని కొనుక్కుంటున్నాం!” అంది సుబ్బలక్ష్మి కూడా సీరియస్ గా.

“వాట్? ... నన్ను — మీరు — కొనుక్కుంటున్నారా?!” వారు తేలేసి, కృత్రిక్ మార్కు ముఖం పెట్టాడు బుచ్చిబాబు.

“అవునండీ! మా నాన్నగారు కట్టుం ఇస్తున్నారుగా!”

కట్టుం ఇవ్వడమంటే అనాదిగా మస్తున్న ఆచార మనుకున్నాడే గాని, ఛాన్సి షాపులో మస్తువులా అమ్ముడు పోవడ మనుకోలేదు ... అందుకే కాబోలు ఇందాకట్టుంచీ బజార్లో పుచ్చొంకాయలా పరీక్ష చేసున్నారు తనని! ...

“మొచ్చి అప్పన్న పేట వాళ్ళు ఇరవై వేలు ఇస్తామన్నారు ...” అంటూ సీతాపతి సుబ్బలక్ష్మి లండ్రీలో ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూన్నాడు.

“నాన్నా!”

అక్కడేదో బాంబు ప్రేలినట్టు అటు తిరిగి చూశారంతా.

గుమ్మానికి అడ్డు నిలబడి ఉన్నాడు బుచ్చిబాబు.

“ఏనా, ఏమయింది?” అడి చడు సీతాపతి.

“పైసా కట్టుం తీసుకోకుండా ఈ పెళ్ళి చేసుకుంటాను!” దృఢ నిశ్చయంతో అన్నాడు.

కొడుకు చదువుకోసం అయిన భర్తంతా వడ్డీలో ‘నవ్’ కట్టుంగా రాబట్టుకోవాలనుకున్న సీతాపతి— తమ్ముడి పెళ్ళిలో ఆడవడుచు కట్టుం, ఇంకా లాందనాలు సుసంగా పొందా అనుకున్న సావిత్రీ.

‘బుచ్చీ! ...’ తమ పూహా సిద్ధాలు పేకమేడల్లా కూలిపోతుంటే, అయోమయంగా ఇద్దరూ ఒక్క సారిగా అన్నారు.

“అవును! కట్టుం తీసుకోని నన్ను నేను అమ్ముడు పోవడం నా కిషం లేదు ... నే నీమెను తప్ప మరెవరినీ పెళ్ళి చేసుకోను.”

“నన్ను కాదని ఈ పెళ్ళిలా చేసుకుంటావో నేనూ చూస్తాను!” సీతాపతి వరసించావారం విత్తాడు.

అప్పటికే గుమ్మం దగ్గరికి వచ్చి ఇదంతా చూస్తున్న సుబ్బలక్ష్మి — ప్రెండ్స్ దగ్గరికి వచ్చి “థాంక్స్, సుబ్బలక్ష్మిగారూ! పశువుగా అమ్ముడు పోకముందే మనిషిని చేశారు ... మీ నాన్నగారిని త్వరగా ముహూర్తం పెట్టించెయ్య మనండి! ...” అని చకచక బయటకు వెళ్ళిపోయాడు బుచ్చిబాబు.

*